

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB23 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB23 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 77.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb23-txt-shoot-n207.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB23:207

#

Det Interessante – og Forbrydelse, en Reduplication i det at være Forbryder.

Man tager sig ikke tilstrækkeligt iagt, at som Alt er gaaet et Skridt frem i Reflexion, saa ogsaa Forbrydelsen.

En saadan redupliceret Forbryder er fE i dette Mønster. Det er en ung Mand, dannet, videnskabelig dannet, musicalsk, let bevægelig i allehaande Stemning^a, skriver ogsaa Vers, bevæger sig i det udvalgte Selskabs Kredse, han er interessant, Damerne finde der er noget Melancholsk ved ham, og forsaavidt der et Øieblik mumles om, at der er noget Galt med ham, ere Damerne af den Mening, at det er Noget, som ligger langt tilbage i Tiden, og deraf hans Melancholie, men nu er han retskaffen, elskværdig »og saa melancholsk«.

a Anm Som bekjendt er i Regelen ikke Mange mere velgjørende og gavmilde end offentlige Fruentimmere, og Ingen let bevægeligere til Graad end en Forbryder, det er Stemning, som Ingenting betyder.

Saaledes er han. Men man skal leve, og leve flot og stort. Saa har man indrettet sig en Levevei. fE man er hemmeligt Chef for en lille Tyvebande, som man offerer en vis Tid, hvis Forretninger man geheimt dirigerer og hvorfor man betinger sig 30 a 50 pc. af Byttet. Det kan nu engang ikke være anderledes; som en Embedsmand arbejder sine visse Timer hver Dag, som en Kjøbmand arbejder paa sin Maade: saaledes er det nu hans Forretning, paa den Maade at skaffe sig Penge, og Penge maa han [have], mange Penge.

Det Begreb er egl. ikke til. Ved en dæmonisk Forhærdelse har han en Gang for alle sat sig paa det Punkt: saa og saa meget Forbrydelse maa der beregnes paa hvert Aar, for at kunne leve flot; naar det gjælder derom ingen Vaklen; forresten kan Du paa enhver Maade stræbe at være elskværdig og behagelig og nyde Livet i det udvalgte Selskab.

Reduplicationen ligger i, at det er et Dobbelt-Liv, der føres. Tænk »et forvildet Talent«, eller »et ungt Msk paa gale Veie«, eller en »Forbryder slet og ret« o: s: v: ingen Saadan fører et Dobbelt-Liv. Nei, i den Tid Talentet er forvildet, er det forvildet i alle sine Yttringer o: s: v: Reduplicationen derimod er den dæmoniske Bevidsthed: at kunne være efter en bestemt normeret Maalestok saa og saa meget Forbryder om Aaret – og saa paa samme Tid elskværdig, dannet o: s: v: o: s: v:

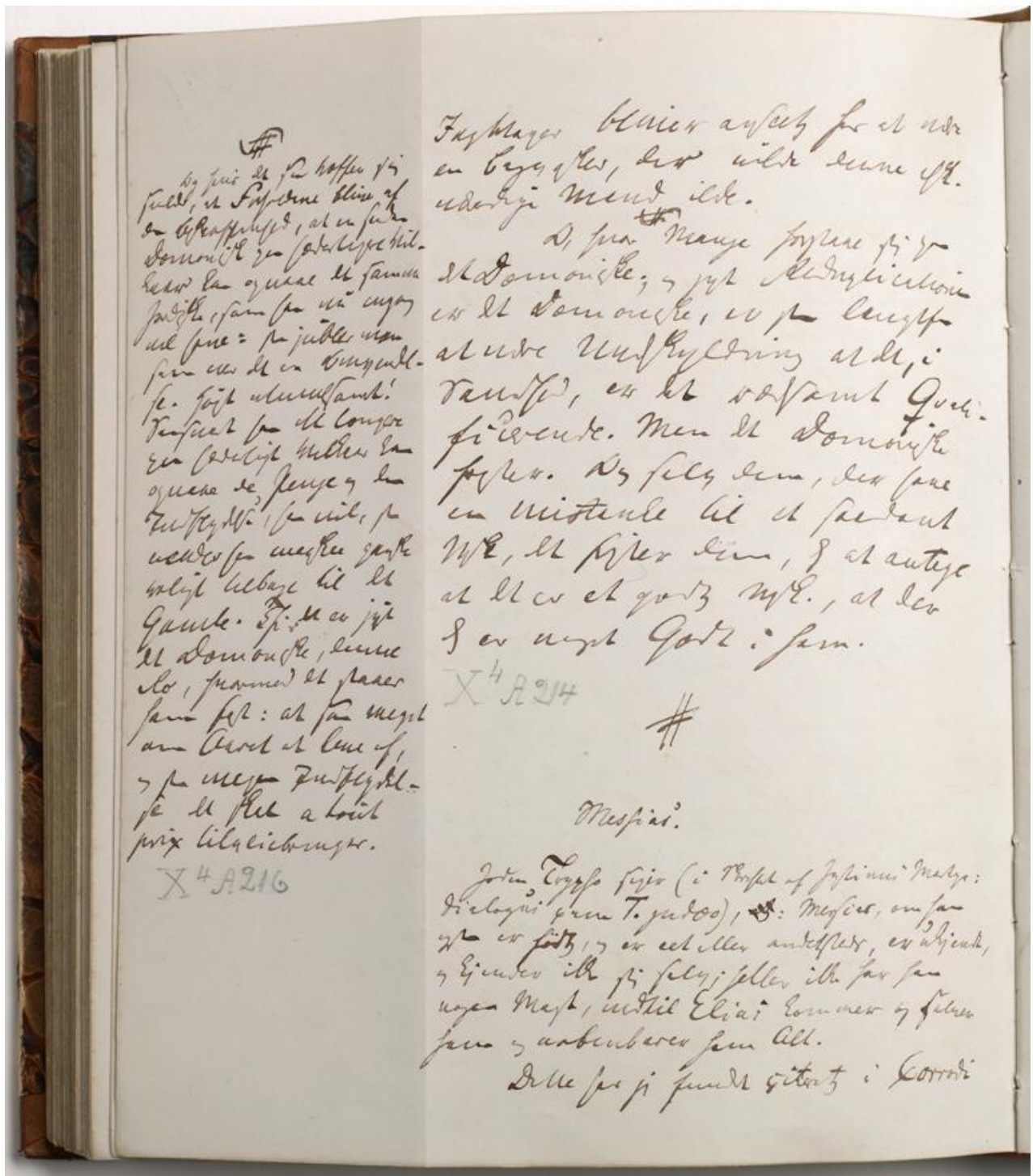
En saadan redupliceret Forbryder er naturligviis af de allerfarligste. Men han vil düpere Fruentimmerne, Gjennemsnittet af Mændene, selv mindre øvede Politie-Agenter. Den der ikke griber ham umiddelbart paa frisk Gjerning, han vil bestandigt troe: ja,

maaskee har han været saaledes, men nu er han bedre »o, han har saameget Gemyt, er let bevæget, dannet, interessant, og melancholsk.«

Imidlertid gaaer det nu endda an naar saadanne Forbrydere forholder sig til den Art Forbrydelser, som Politiet har med at gjøre; thi deels er der dog enkelte Politie-Agenter, der forstaaer sig paa Sligt, og paa at just det Düperende gjør slige Forbrydere til de meest kvalificerede, og deels er der dog endnu en Forestilling om, at det er virkelige Forbrydelser.

Men nu en saadan redupliceret Forbryder – dog det er ikke Tyverie og Røverie, nei det [er] fE Calumnie han lever af. Han bruger dertil Pressen. Sikkrer sig med den yderste Forsigtighed. Calculerer saa: saa og saa Meget behøver Du for at leve brillant. Det tjener Du ved Calumnie – og ingen Vaklen, det er Din Forretning, Din Næringsvei. Forresten gjør Du Alt for at være elskværdig, behagelig, søger at vinde det udvalgte Selskab, hvor Du har Dit Tilhold.

Her er intet Politie til at attrapere Forbryderen, og ingen Criminal-Ret til at dømme. Her er det egl. den offentlige Mening. Og den offentlige Mening dannes af disse Tusinder og Tusinder, og deriblandt alle disse skikkelige men eenfoldige, fremdeles alle disse Fruentimmer o: s: v:.. Alle disse forstaae dem ikke paa Reduplicationen. De kan ikke faae i deres Hoved, at noget Saadant skulde være til, »at han .... nei, han er interessant, og elskværdig, og gemytlig, let bevæget i Stemning, melancholsk o: s: v: o: s: v:«. Saa kan tilsidst Forholdet vende sig saaledes, at hvis der lever en rolig lagttager, der med sit skarpe Blik, seer Forbryderen i ham, og behandler ham som saadan – at denne

10. Journalen NB23, s. [248]. SK har indvist marginaltilføjelsen NB23:207.b imellem to afsnit

lagttager bliver anset for at være en Bagvasker, der vilde denne elskværdige Mand ilde.

b

b Og hvis det saa træffer sig saaledes, at Forholdene blive af den Beskaffenhed, at en saadan Dæmonisk paa hæderligere Vilkaar kan opnaae det samme Jordiske, som han nu engang vil have: saa jubler man som var det en Omvendelse. Høist utvivlsomt! Saasnart han ikke længere paa hæderligt Vilkaar kan opnaae de Penge og den Indflydelse, han vil, saa vender han maaskee ganske roligt tilbage til det Gamle. Thi det er just det Dæmoniske, denne Ro, hvormed det staaer ham fast: at saa meget om Aaret at leve af, og saa megen Indflydelse det skal a tout prix tilveiebringes.

O, hvor Mange forstaae sig paa det Dæmoniske; og just Reduplicationen er det Dæmoniske, er saa langt fra at være Undskyldning at det, i Sandhed, er det rædsomt Qvalificerende. Men det Dæmoniske frister. Og selv dem, der have en Mistanke til et saadant Msk, det frister dem, dog at antage at det er et godt Msk., at der dog er noget Godt i ham.